

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Πολλά είναι τα γεγονότα που μεσολάβησαν από την έκδοση του προηγούμενου τεύχους και θα χρειαζόταν ένα ολόκληρο άρθρο για την επισήμανση και καταγραφή τους.

Όμως, το σημαντικότερο, με βάση τα κριτήρια ενός περιοδικού όπως τα «Τετράδια», που από το πρώτο τους τεύχος, καθόρισαν ως σημείο κλειδί της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας το Κυπριακό, είναι το δημοψήφισμα της 24 Απριλίου 2004 αναφορικά με το Σχέδιο Ανάν και η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου.

Σε αυτό, λοιπόν, το κομβικό ζήτημα για το μέλλον και την επιβίωση του Ελληνισμού της Κύπρου, οι Έλληνες της Κύπρου, τόσο ως εκλεγμένη δημοκρατικά πολιτική ηγεσία, μέσω του προέδρου τους Τάσσου Παπαδόπουλου, όσο και ως πολίτες, έδωσαν την μοναδική αξιοπρεπή απάντηση που μπορούσε να δοθεί σε ένα φρανκενσταϊνικής σύλληψης πολιτειακό τερατούργημα, που κατασκευάστηκε στο εξωτερικό και πλασαρίστηκε με πρωτοφανές θράσος από τους ιθαγενείς δεξιούς και ευώνυμους επαρχιώτες μικροευρωπαίους, πλασιέδες της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Ιδού τα συγκεντρωτικά Παγκύπρια αποτελέσματα:

Εγγεγραμμένοι:	480.564
Ψήφισαν:	428.587
Αποχή:	10,82%
Έγκυρα:	96,52%
Άκυρα:	2,62%
Λευκά:	0,86%
ΝΑΙ: 99.976	24,17%
ΟΧΙ: 313.704	75,83%

Τα αποτελέσματα είναι, φυσικά, γνωστά αλλά αισθανόμαστε την ανάγκη να τα καταγράψουμε και σε αυτή την στήλη, για να επιστημόσουμε και εμείς το αυτονόητο.

Στην Κύπρο έγιναν σε διάστημα πενήντα τεσσάρων ετών δύο όλα και όλα δημοψηφίσματα, που η δημοκρατικότητά τους δεν αμφισβητήθηκε από κανέναν και που ως βασικό και βαθύτερο ερώτημα έθεταν και τα δύο το δικαίωμα του λαού στην αυτοδιάθεσή του.

Τόσο στο πρώτο δημοψήφισμα του 1950, που έφτασε το ασύλληπτο 97%, όσο και στο δεύτερο το τωρινό (επικαθορισμένο από μια σειρά σκληρές ήττες που μεσολάβησαν, Ζυρίχη 1960, εισβολή-κατοχή 1974, κ.λπ.), που άγγιξε το συντριπτικό 76%, το αποτέλεσμα είναι σαφές.

Οι Κύπριοι δεν έχουν ακόμα παραδοθεί.

Η ατομική και συλλογική αντίσταση των Ελλήνων της Κύπρου στις προσπάθειες για μετατροπή τους σε άγλωσση - απολίτικη μάζα, είναι υπαρκτή.

Αυτό αποτελεί το πρώτο αλλά και το σημαντικότερο, κατά την γνώμη μας, στοιχείο, που μπορεί να κρατήσει όρθιο το λαό και στην σημερινή του σκληρή δοκιμασία, γιατί αφήνει περιθώρια στην ελπίδα ότι εξακολουθούν να υφίστανται ως ιστορικά υποκείμενα, εκείνοι που με την τόλμη και την αρετή τους φυλάττουν Θερμοπύλες ανατρέποντας - πολλές φορές - στην μακρόχρονη ιστορία τους την λογική των αριθμών.

Για τα «Τετράδια» είναι σαφές, ότι πρέπει να γίνει κατανοητό, πως μετά την πανηγυρική απόρριψη του Σχεδίου Ανάν ο εγκλωβισμός του ζητήματος στην βάση του «καλού» ή «κακού» προτεκτοράτου, αποτελεί θανάσιμο στρατηγικό σφάλμα.

Οποιαδήποτε μορφή έντιμου συμβιβασμού, δεν μπορεί παρά να επαναφέρει και να ξεκινάει - επί της αρχής τουλάχιστον - από τα αφετηριακά στοιχεία που συγκροτούν το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση.

Αυτή είναι η μόνη ουσιαστική ασπίδα, για μια διευθέτηση που σεβόμενη την πρώτιστη δημοκρατική αρχή, την αρχή της πλειοψηφίας, μας δίνει την δυνατότητα να σταθούμε χωρίς ταλαντεύσεις στο αυτονόητο, υποχρεώνοντας - στο μέτρο του δυνατού - την Ευρωπαϊκή Ένωση να μπει στο ουσιαστικό δίλημμα της υιοθέτησης ή κριτηρίων κατά το δοκούν, πράγμα που στρατηγικά πλέον θα υπονομεύσει το σύνολο του οικοδομήματός της ή την διαμόρφωση πλαισίου κανόνων, που όσον αφορά τις βασικές, τουλάχιστον, αρχές, θα ισχύουν για όλα της τα μέλη. Κι όλα αυτά, χωρίς την παραμικρή αυταπάτη, αλλά και ζυγιάζοντας το βάρος της ύπαρξης με γνώμονα την αξιοπρέπειά μας: ως ατόμων αλλά και ως έθνους.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ